

ж діяльності, що, звісно, виглядає дещо абсурдно. Вбачається, що в першу чергу здійснення відомчого контролю з боку керівника органу досудового розслідування полягає в наданні слідчому професійної допомоги щодо проведення досудового розслідування кримінального правопорушення.

Резюмуючи викладене, можна констатувати про необхідність перегляду повноважень керівника органу досудового розслідування задля їх узгодження з іншими законодавчими положеннями.

Список використаних джерел: 1. Дрозд В. Г. Процесуальна самостійність слідчого: питання теорії та практики. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2018. № 5. С. 190–194.

УДК 343. 98(477)

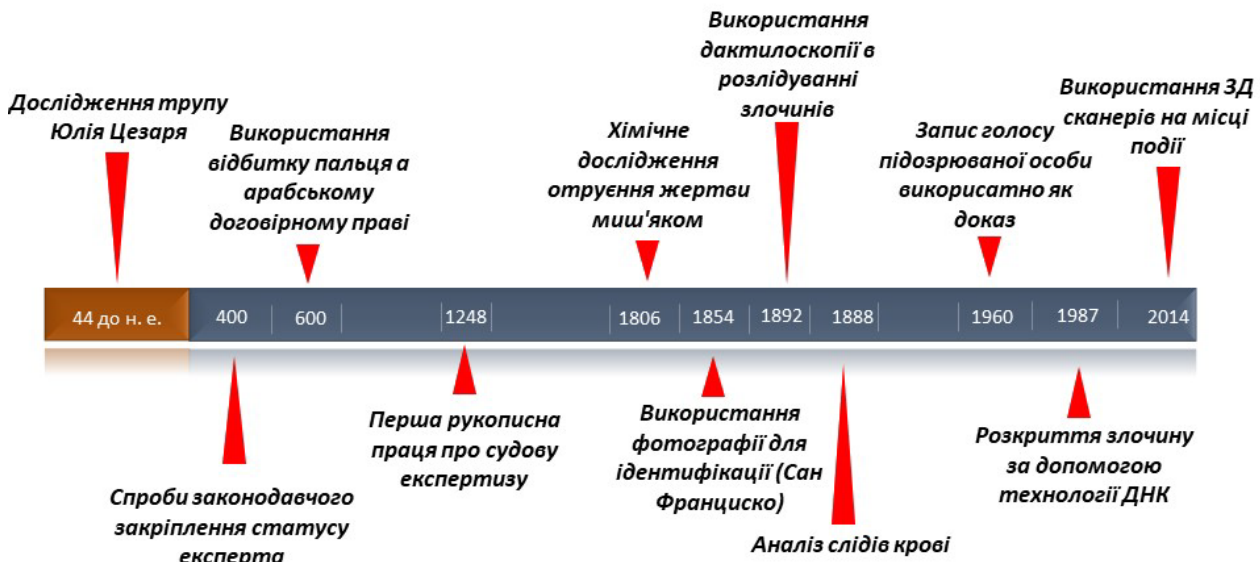
Василь Олександрович АВДЄЄВ,

слухач магістратури Харківського національного
університету внутрішніх справ

ВИКОРИСТАННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ТА ДІЗНАННІ. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Співвідношення подій під час розслідування кримінальних правопорушень може бути складним завданням. Особливо гостро це завдання може стояти за наявності великого обсягу даних, розбіжностей у показаннях учасників та при браку наочного розуміння вчинених дій. Зарубіжні суб'єкти розслідування та дізнання вдало вирішують ці завдання за допомогою методу побудови часової лінії, а аналоги, так-званого Timeline у вітчизняних рекомендаціях конкретно не сформульовані в аспекті криміналістичного моделювання. Актуальність проблеми обумовлюється наявністю великої кількості інформації, яка може бути отримана правоохоронними органами, та знаходитись у безсистемній формі при розслідуванні кримінальних правопорушень. Метод, на думку автора, представляє теоретико-науковий інтерес та у низці випадків має практичне значення з ефективними результатами. Як зазначено вище до вивчення об'єкту дослідження долучались Девід Флетчер, Нік Купер, Хадар Юдович, Даг Вайл, Саманта Гвін в контексті побудови часової лінії, Василенко В. Д., досліджуючи поняття часу вчинення злочину як ознаки

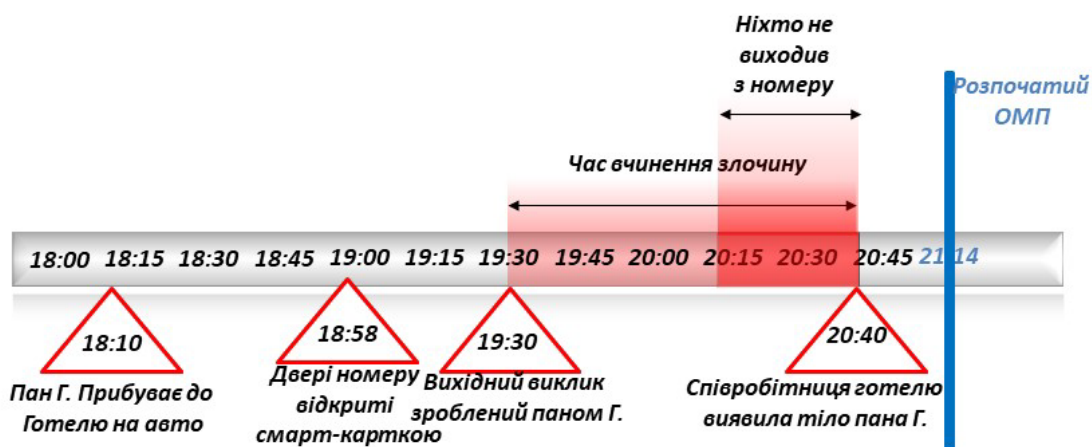
об'єктивної сторони складу злочину, Лорейн Хоуп, Ребека Муліс, Фіона Габрет та Плавинський Р. А. в рамках проведення мнемонічних експериментів. Удовенко Ж. В. визначає, що моделювання – це метод, що полягає у побудові моделей яких-небудь явищ, об'єкта для детального вивчення. Моделі бувають ідеальні та матеріальні. Моделі – це спеціально створені аналоги. До моделювання звертаються, коли вивчення безпосередньо самого об'єкта неможливе чи недоцільне [1, с. 19]. В широкому значенні часова лінія – відображення переліку подій, розташованих на лінії у хронологічному порядку. [2, с. 9]. Як правило, вона графічно демонструється як довга смуга, позначена паралельними їй датами, і зазвичай одночасно подіями. Прийняте рішення визначати “Timeline” (класична зарубіжна назва) саме як лінію.

На зображенні часова лінія відкриттів науки криміналістики

Оскільки співвідношення подій під час розслідування кримінальних правопорушень може бути складним завданням, аналіз за допомогою часової лінії влучно використовується для полегшення навантаження співвідношення подій, розташовуючи в порядку кожен частину доказів, відповідно до моментів вчинення кримінального правопорушення. Це допомагає слідчому здійснювати організацію, надавати контекст подій, виявляти невідповідності, і створювати систему посилань, що додає великий плюс для загальних зусиль [3, С. 346]. Окрім того експеримент групи дослідників (Лорейн Хоуп, Ребека Муліс, Фіона Габрет) з Великобританії демонструє, що детальне пригадування насичених подій інциденту з багатьма учасниками зіштовхує свідків з когнітивно-

вимогливим завданням. Враховуючи важливу роль, яку відіграє тимчасовий контекст у процесі пригадування, нинішні дослідження випробовують інноваційний метод часової лінії, щоб отримати інформацію про численних правопорушників та їх дії. Прийнявши стандартну парадигму свідків, учасники повинні були надати інформацію про подію, яку спостерігали. В експерименті 1 методика часової шкали полегшила надання більш точних відомостей, ніж вільна розповідь, негайно і з інтервалом утримання в два тижні, без погіршення точності. Дані, надані з використанням методу часової лінії, включали більш правильну інформацію про конкретні дії виконавця та меншу кількість помилок послідовності. Експеримент 2 досліджував, які мнемонічні компоненти техніки часової лінії можуть враховувати ці ефекти [4, С. 3-6]. Переваги використання організації пам'яті та зменшення когнітивних обмежень на інформаційний потік, ймовірно, є підґрунтям очевидних переваг часової лінії. Подібні процеси прив'язування часових асоціацій до подій тісно пов'язані з мнемонікою. Змоделюємо ситуацію – проводиться огляд місця події у готелі, з виявленням трупом. Необхідно виявити та вилучити всі важливі для провадження сліди. Окрім іншого в таких слідах може міститися ще й часова інформація: дані стосовно використання картки для входу до номеру, журнал викликів з телефону готелю та особистого телефону жертви та дані з камер відеоспостереження. Для того, щоб зрозуміти, що насправді сталося на місці події, ідентифікувати особу правопорушника і знайти всі сліди, предмети, засоби та знаряддя вчинення кримінального правопорушення, спочатку потрібно визначити оригінальну “конфронтацію”. Потрібен простий, хронологічний порядок подій. Потрібна відповідна лінія часу [5, С. 1]

Зарубіжні рекомендації впевнено рекомендують використовувати метод часової лінії у всіх кримінальних провадженнях, а вітчизняній літературі бракує інформації стосовно вказаного методу. Зважаючи на це, питання

часової лінії потребує предметних подальший досліджень з урахуванням окремих видів кримінальних правопорушень.

Список використаних джерел: 1. Удовенко Ж. В. Криміналістика : Конспект лекцій ред. В. І. Галаган / «Вид-во «Центр учбової літератури» Київ – 2015. 320 с. 2. Grafton, Anthony; Rosenberg, Daniel. Cartographies of Time: A History of the Timeline, Princeton Architectural Press. 2010. p. 272, ISBN 978-1-56898-763-7. 3. Luttgens, J. T., Mandia, K., & Pepe, M. 2014. *Incident response & computer forensics*. 4. Lorraine Hope, Rebecca Mullis, Fiona Gabbert. Who? What? When? Using a timeline technique to facilitate recall of a complex event. Journal of Applied Research in Memory and Cognition. Volume 2, Issue 1, March 2013, Pages 20-24. Society information. SARMAC. ISSN 2211-3681. 5. Yudovich Hadar. Timeline Analysis Based on Time Stamped Forensics. Feb 2, 2017. . URL: <https://blog.illusivenetworks.com/timeline-analysis-based-on-time-stamped-forensics> (дата звернення: 29.05.2019).

УДК343.132. (477)

Дмитро Петрович АЛАДОЧКІН,

курсант 3 курсу факультету № 4

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Тетяна Григорівна Фоміна,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

ЩОДО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПОРЯДКУ ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ ОСОБИ

Глава 20 КПК України визначає процесуальний порядок провадження слідчих (розшукових) дій. Втім, не містить окрему норму, яка б регламентувала порядок та підстави проведення обшуку особи. Аналіз положень чинного КПК України дозволяє зрозуміти, що обшук особи проводиться у таких випадках: 1) під час затримання особи у порядку, передбаченому ч. 3 ст. 208 КПК України; 2) під час проведення обшуку житла чи іншого володіння особи у порядку, передбаченому ч. 5 ст. 236